

26.11.2025 – 170 ROCZNICA ŚMIERCI ADAMA MICKIEWICZA

(1798-1855)

Krótką notatka o ADAMIE MICKIEWICZU

Adam Mickiewicz należy do największych twórców literatury polskiej. Jego życie jest przykładem klasycznej biografii romantycznej, typowej dla całego pokolenia. Określały ją m.in. sytuacja panująca w kraju, światopogląd romantyczny oraz echo powstania.

Mickiewicz urodził się 24 grudnia 1798 roku w Zaosiu koło Nowogródka. Jego rodzina wywodziła się z drobnej szlachty, ojciec pracował w sądzie w Nowogródku. W tamtych okolicach upłynął pierwszy okres życia małego Adama, który tam chodził do szkoły prowadzonej przez dominikanów. W 1812 roku Mickiewiczowi umarł ojciec. W 1815 roku Adam udał się do Wilna, gdzie na tamtejszym uniwersytecie rozpoczął studia.

W tym miejscu biografowie wyodrębniają tzw. etap wileńsko-kowieński w życiu wieszca. W latach 1816 – 1819 studiował bowiem w Wilnie, potem zaś, w latach 1819 – 1823, pracował w Kownie. W tym czasie Mickiewicz nawiązał bliższe kontakty z grupą filomatów i filaretów, pisał także swoje pierwsze utwory poetyckie, takie jak: Oda do młodości czy Pieśń filaretów. W tamtym czasie poznał również Marylę Wereszczakównę, do której miłość wpłynęła na jego całe późniejsze życie, nie tylko osobiste, ale również na jego twórczość. Rodzina Maryli uznała, iż nie był on dla niej odpowiednim kandydatem na męża, (nie był bowiem zamożny), a więc Maryla wkrótce stała się żoną hrabiego Puttkamera.

W Kownie Mickiewicz pracował jako nauczyciel, co nie było dla niego szczytem ambicji. W tamtym czasie napisał m.in. „Ballady i romanse”, „Grażynę” oraz II i IV część „Dziadów”. W tym celu korzystał z bogatej tradycji ballad i podań litewskich.

W 1823 roku organizacja filomatów, do której przynależał Mickiewicz, została zdekonspirowana. W wyniku postępowania sądowego Mickiewicza skazano na zesłanie do Rosji, a wydarzenie to stało się początkiem kolejnego okresu w jego życiu, tzw. etapu rosyjskiego. Podczas pobytu w Rosji przyjaźnił się z tamtejszymi romantykami (m.in. Puszkinem) oraz dużo podróżował – na Krym, do Moskwy, Petersburga czy Odessy. W Rosji powstały jego słynne „Sonety krymskie” oraz „Konrad Wallenrod”.

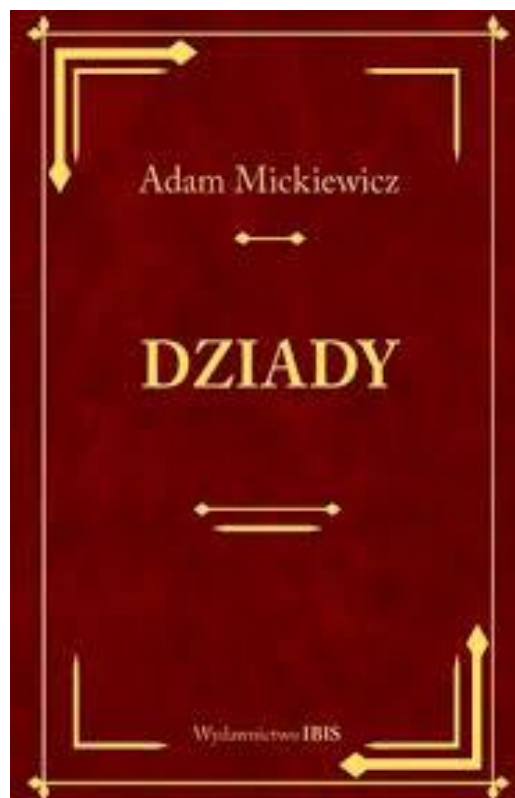
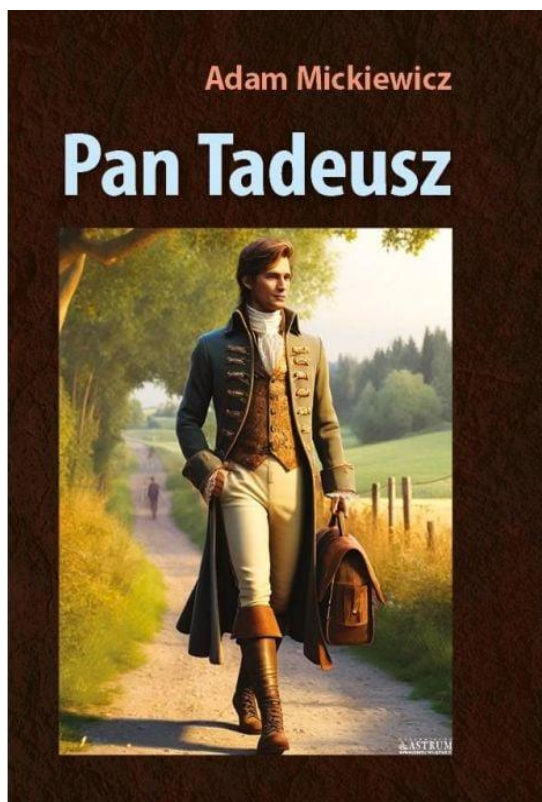
W 1829 roku rozpoczął się etap drezdeński w życiu Mickiewicza. Po wyjeździe z Rosji znalazł się we Włoszech, gdzie dowiedział się o wybuchu powstania listopadowego. Zdecydował się udać do Polski, gdzie przybył pod koniec 1831 roku, jednak nie udało mu się przedostać do Królestwa. W 1832 roku razem z falą popowstańczej emigracji znalazł się w Dreźnie, gdzie

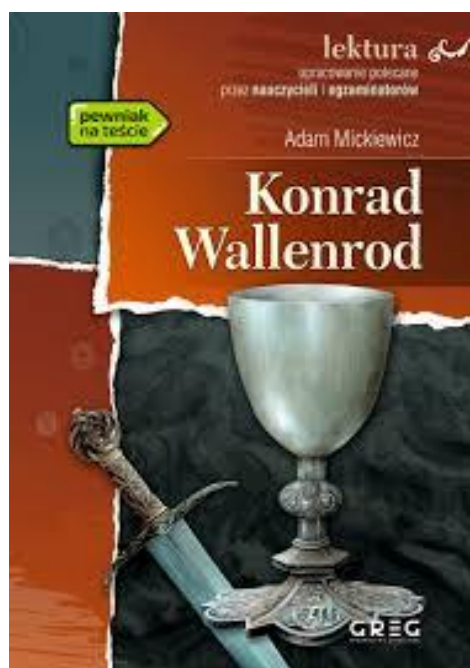
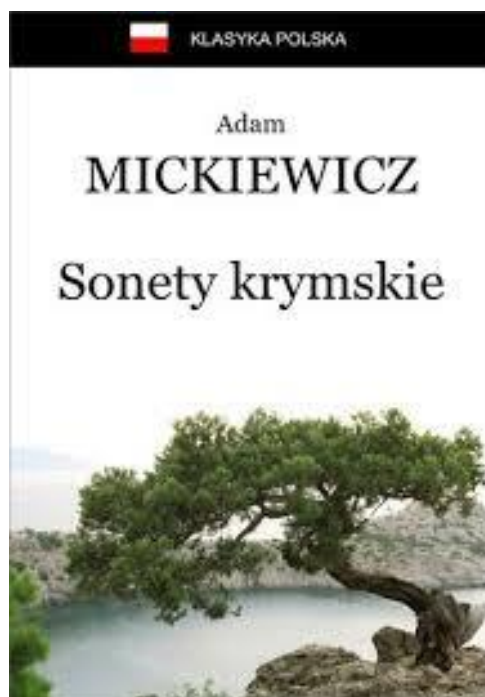
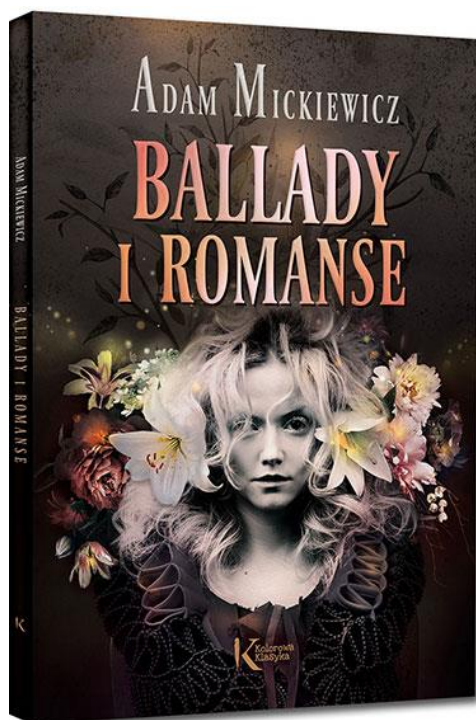
powstała najsłynniejsza, III część „Dziadów”. Również w 1832 roku przyjechał do Paryża, gdzie postanowił pozostać na dłużej.

W Paryżu rozpoczął się ostatni już, czyli czwarty etap życia Mickiewicza. Tam w 1834 roku ożenił się z Cecylią Szymanowską oraz wydał „Pana Tadeusza”. Dwa lata (od 1839 do 1840 roku) spędził w Lozannie jako profesor literatury łacińskiej. Tam napisał cykl liryków, od miejsca nazywanych lozańskimi. W 1840 roku powierzono mu katedrę literatury słowiańskiej w College de France. Później rozpoczął działalność publicystyczną na łamach Trybuny Ludów. Wtedy też jego żona zachorowała, a Mickiewicz stracił pracę. Nowe zatrudnienie znalazł jako bibliotekarz w Paryżu. Zmarł 26 listopada 1855 roku. Dzieła poety stały się trwałą częścią naszej świadomości narodowej. Są nieustannie wznawiane i komentowane.

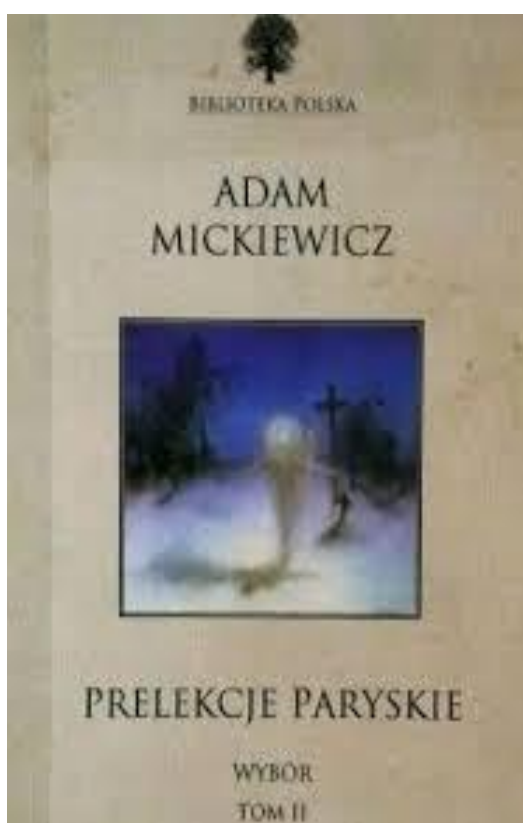
Źródło: <https://klp.pl/mickiewicz/a-5577.html>

ZNANE UTWORY

SŁYNNE CYTATY

**Wiedzę możemy zdobywać od innych,
ale mądrości musimy nauczyć się sami.**

Adam Mickiewicz

**Gdy cię nie widzę, nie wzdygam, nie
płaczę. Nie tracę zmysłów, kiedy cię
zobaczę. Jednakże gdy cię długo nie
oglądam, czegoś mi braknie, kogoś
wiedzieć żądam.**

**I tęskniąc sobie zadaję pytanie: Czy to
jest przyjaźń? czy to jest kochanie?**

- Adam Mickiewicz

Bo serce nie jest sługa, nie zna, co to pany,
I nie da się przemocą okuć w kajdany.
– Adam Mickiewicz

” WielkieSłowa.pl

Czym skorupka nasiąknie za młodu,
tym na starość trąci.

- Adam Mickiewicz

cytaty.net